Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XVI. **Kraków, dnia 15 lipca 1933** **Nr. 24.**

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:

Abonament kwartalny	4 zł
„ półroczny	8 zł
„ roczny	16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.** Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce	40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki	60 groszy
Wiersz milim. 1 szp w tekście	60 groszy

Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100 Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25

Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 23 Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Z orzecznictwa sądów najwyższych

PODATEK DOCHODOWY.

Odsetki (kary) kary za zwłokę podlegają odliczeniu od ogólnego dochodu w myśl art. 10 p. 5 ustawy, bez względu na to, od jakiej zaległości podatkowej przypadają.

Wyrok N. T. A. z 10 marca 1933 L. rej 3105/30 w sprawie Deutsche Bank und Diskonto-Geselschaft Oddział w Katowicach przeciw Ministerstwu Skarbu w przedmiocie wymiaru podatku dochodowego na rok 1928.

*

Ulgi dla nowowznoszonych budowli: Faktyczne użycie lokali.

Czasowe faktyczne użycie lokali w nowowybudowanym domu jest bez znaczenia dla prawa do ulg w podatku dochodowym, o ile z właściwości tych lokali wynika, że rzeczywistem przeznaczeniem ich est cel mieszkalny

Wyrok N. T. A. z 10 czerwca 1933 L. rej 2008 29 w sprawie Dr. Lejby Nochumowskiego w Baranowiczach przeciw Izbie Skarbowej w Brześciu n. Bugiem, w przedmiocie zwolnienia dochodów, płynących z nowowybudowanego domu, od obciążenia podatkiem dochodowym.

*

Ulgi dla nowowznoszonych budowli: Domy rozpoczęte przed 1 stycznia 1925 r.

Określone w art. 25 p. b) ustawy z 29 kwietnia 1925 poz. 346 Dz. Ust. prawo potrącenia z dochodu, podlegającego podatkowi dochodowemu, kosztów budowy domu mieszkalnego odnosi się, o ile chodzi o domy, których budowę rozpoczęto przed r. 1925, tylko do kosztów, poniesionych na wykończenie domów po 1 stycznia 1925 (art. 21 tejże ustawy). (Teza).

Wyrok N. T. A. z 24 kwietnia 1933 l. rej. 3650/30 w sprawie Tow. Akc. Wyrobów Bawełnianych „Wola“ w Warszawie przeciw Ministerstwu Skarbu w przedmiocie wymiaru podatku dochodowego na r. 1928.

PODATEK PRZEMYSŁOWY.

Obrót: Procentowe zniżki (rabaty) od podstawowej ceny.

Jeśli przedsiębiorstwo przyznaje odbiorcom określone procentowe zniżki (rabaty) od podstawowej ceny w zależności od ilości pobranego towaru, to obrót podatkowy stanowi jedynie przychód brutto po strąceniu rabatów, przyczem bez znaczenia jest okoliczność, że wysokość tego przychodu może być ustalona dopiero po upływie okresu podatkowego i że rabaty są przyznawane nie przez przedsiębiorstwo bezpośrednio, lecz przez jego biuro sprzedaży, oraz na jakich zasadach jest oparte ich obliczenie.

Wyrok N. T. A. z 23 marca 1933 l. rej. 9839/30 w sprawie Sp. Aks. „Zakłady Mechaniczne i Odlewnia Rohn, Zieliński i Sp.“ w Warszawie przeciw Ministerstwu Skarbu w przedmiocie wymiaru podatku przemysłowego za r. 1929.

*

Istota podatku przemysłowego od obrotu. Kwestja potrącalności podatku podatku od sumy obrotu. Wliczalność prowizji komisanta do obrotu komitenta. Ocena prawna wpisów w księgach handlowych płatnika. Charakter, terminu przepisanego do rozstrzygnięcia odwołania.

1. Podatek przemysłowy od obrotu, jako obciążający bezpośrednio poszczególne warsztaty pracy zarobkowej w zależności od ich przychodu, jest podatkiem przychodowym, a nie konsumcyjnym.
2. Podatek przemysłowy od obrotu nie może zmniejszać podstawy opodatkowania.
3. Prowizja, wypłacona komisantom nie ulega potrąceniu z obrotu komitenta.
4. Przepis art. 76 ust. 3 ustawy o podatku przemysłowym (poz. 550/25 Dz. Ust.) nie stoi na przeszkodzie odmiennej od przyjętej przez płatnika ocenie prawnej poszczególnych wpisów w księgach.
5. Termin przepisany do rozstrzygnięcia odwołania (art. 89 ustęp ostatni ustawy o podatku przemysłowym poz. 550/25 Dz. Ust.), jest przepisem natury jedynie porządkowej.

Wyrok N. T. A. z 16 listopada 1932 l. rej. 6556 30 w sprawie Sp. Akc. „Huta Pokój“ w Katowicach przeciw Wydziałowi Skarbowemu Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach w przedmiocie wymiaru podatku przemysłowego za r. 1927.

*

Pośrednictwo handlowe.

Z przepisy art. 5 p. 5 ust. 8 ustawy o podatku przemysłowym w brzmieniu ustawy z 19 grudnia 1931 poz. 881 Dz. Ust. wynika, iż przedsiębiorstwa i zajęcia pośrednictwa handlowego, w tym art. wymienione, traktuje ustawa pod względem podatkowym na równi z kupcem prowadzącym handel we własnym imieniu i na własny rachunek.

Wyrok Izby Karnej (s. 3) S. N. z 13 lutego 1933 II. 3 K. 1228/32.

*

Sprzedaż towaru na rachunek zagranicznej firmy.

Sprzedaż towaru na rachunek zagranicznej firmy,

Ciąg dalszy na str. 11.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XVI. Kraków, dnia 15 lipca 1933 Nr. 24.

Treść numeru:

Konferencja londyńska między rafami — Ubezpieczenia życiowe w dolarach — Projekt jednolitego kodeksu handlowego — Podwyższenie składek do Z. U. P. U. — Opłaty raczałtowe na Fundusz Pracy — Z plenarnego posiedzenia Izby Przemysłowo Handlowej — Zwolnienia od podatku przemysłowego w Gdyni — Z orzecznictwa sądów najwyższych — Kronika.

Na zasadzie uchwał poszczególnych sekcyj branżowych

nie sprowadzamy towarów niemieckich

Kupcy zorganizowani w Krak. Stowarzyszeniu Kupców

KONFERENCJA LONDYŃSKA MIĘDZY RAFAMI

Nadzieje, złączone ze zwołaniem światowej konferencji gospodarczej w Londynie, okazały się w dużej mierze nieusprawiedliwionemi. Wprawdzie nadzieje te były dosyć rzadkie i ciche, ale jednak start konferencji londyńskiej zdawał się przeczyć prognostykom pesymistów, którzy uważali, że światowa konferencja gospodarcza jest sama w sobie nonsensem wobec niespotykanego w dziejach chaosu i zacietrzewienia polityczno-gospodarczego państw. Już jednak w pierwszych dniach konferencji londyńskiej okazało się, że głosy pesymistów były conajmniej przesadzone i zaświtała nadzieja, że może konferencja przybierze jakiś pomyślniejszy obrót. Widmo długów wojennych, wiszące nad Europą, jak miecz Damoklesa, wyblakło znacznie po oficjalnej odmowie większości rządów państw europejskich zapłaty długów wojennych na rzecz Stanów Zjednoczonych. — Okazało się, że „nie taki straszny djabeł, jak go malują“ i sprawa długów, która początkowo zdawała się być dynamitem dla konferencji została lekko opanowana. Dzisiaj kwestja długów wojennych rozpatrywana już jest raczej, jako zagadnienie teoretyczne, które załatwić należy w ten sposób, aby „wilk był syty i owca cała“, t. j. aby Europa nie musiała wiele płacić, zaś Stany Zjednoczone nie musiały wiele stracić ze swego prestige'u.

Natomiast druga sprawa, która początkowo zdawała się być lekką do opanowania, tj. sprawa stabilizacji walut, napotyka na nieprzezwyciężalne wprost przeszkody. W polityce międzynarodowej, szczególnie zaś w polityce gospodarczej przyzwyczajono się do dawania wiary w pewne uroczyste zapewnienia i deklaracje oficjalnych mężów stanu. Nic zatem dziwnego, że gdy Roosevelt w czasie konferencji waszyngtońskiej, a następnie w okresie późniejszym, zapewniał wielokrotnie, że najbliższym jego celem jest osiągnięcie stabilizacji walut i że spuszczenie dolara „ze złotego łańcucha“ stanowiło właśnie środek represyjny przeciw Anglji, od której Roosevelt żądał stabilizacji kursu szterlinga — spodziewano się ogólnie energicznych wysiłków Stanów Zjednoczonych na konferencji londyńskiej w kierunku powszechnej stabilizacji walut. Spodziewano się tego szczególnie po Stanach Zjednoczonych. Tymczasem właśnie z tej strony idea stabilizacyjna walut napotyka na największe prze-

szkody. Dzisiaj, gdy wszystkie bez wyjątku kraje, nie leżące w strefie wpływów polityki walutowej Stanów Zjednoczonych, tęsknią za powrotem do waluty złotej, — oświadczają Stany Zjednoczone, **że nie dopuszczą nawet do dyskusji nad stabilizacją dolara.** Największy dotychczasowy przeciwnik powrotu waluty do parytetu złota, Wielka Brytanja, przemieniła się w kraj, podkreślający konieczność powrotu do goldstandardu, a największy dotychczasowy zwolennik waluty złotej, Stany Zjednoczone, siedzące na worach złota i posiadające wszystkie dane ku temu, aby stać w pierwszym szeregu krajów zainteresowanych w utrzymaniu parytetu złota, — bronią się wszelkiemi siłami przeciw powrotowi do goldstandartu. **Jest to bodaj największy paradoks, jaki spotykamy w dobie przesilenia gospodarczego.**

W tej chwili jest sprawa walutowa najcięższym orzechem do zgryzienia na konferencji londyńskiej. Nie wynika z tego bynajmniej, aby stanowiła ona jedyny trudny problem na konferencji. Jeżeli nawet uda się problem ten rozwiązać ostatecznie, lub nawet prowizorycznie, to i tak dalsze prace konferencji londyńskiej będą prawdopodobnie najeżone wielkiemi trudnościami w innych dziedzinach. W dalszej perspektywie prac konferencji leżą bowiem sprawy o tak kolosalnem znaczeniu i o tak złożonej strukturze, jak wielki i dotychczas nierozwiązany problemat utrudnień w wymianie międzynarodowej, w imigracji ludzi i w obrocie kapitałów. Każdy z tych problemów jest conajmniej tak skomplikowany, jak problem stabilizacji walut. Szczególnie dziedzina międzynarodowych zbrojeń celnych jest tak gruntownie przeorana międzynarodowemi konferencjami, dyskusjami i konwencjami, że, zaiste, obecna konferencja londyńska niewiele będzie miała nowego do dodania w tej sprawie. Będzie ona musiała z natury rzeczy powtórzyć wszystko to, co dotychczas powiedziano o utrudnieniach międzynarodowych w wymianie towarów, kapitałów i ludzi. Odżyją zarzucone po archiwach ministerjalnych rezolucje o konieczności zniesienia lub ograniczenia barjer celnych, i konieczności zniesienia utrudnień w krążeniu kapitałów między państwami i o konieczności umożliwienia swobodnej penetracji ludzi z kraju do kraju. Wszystkie te piękne hasła, o których się mówi, że nieuwzględnienie ich „w najbliższej przyszłości“ musi doprowadzić nieuchronnie do ogólnej katastrofy gospodarczo społecznej w całym świecie, odżyją z powrotem na konferencji. W najlepszym razie konferencja uchwali je jeszcze raz, po to, aby spoczęły później błogim snem w gabinetach czynników rządzących w poszczególnych państwach a następnie powędrowały z powrotem do lamusa, skąd przyszły. Zdrowe piękne a przedewszystkiem jedynie możliwe i racjonalne hasła o międzynarodowej konferencji gospodarczej pójdą w świat poezji i snów. Rzeczywistość gospodarza przyoblecze się w chropowatą szatę autarkji gospodarczej samozasklepiania się narodów w ślimaczych skorupach, szczucia szowinizmów i szczęku zbrojeń. Europa pogrąży się o jeden stopień niżej w otchłani kryzysowej.

*

Czy uda się osiągnąć stabilizację walut na konferencji londyńskiej? W tej chwili trudno odpowiedzieć na to pytanie. Można tylko powiedzieć, że jeżeli konferencja londyńska ma ulec rozbiciu, będzie stabilizacja walut musiała szybko nastąpić. Nie musi to być koniecznie powrót do parytetu złota, lecz wystarczy pewnego rodzaju „gentleman agreement“ Stanów Zjednoczonych i Anglji, ewentualnie Japonji o stabilizacji walut. Po osiągnięciu takiego prowizorycznego porozumienia można już będzie przystąpić do omawiania dalszych problemów konferencji. **Natomiast bez stabilizacji walut nie jest wogóle możliwem omawianie innych kwestyj porządku dziennego konferencji londyńskiej.** Ameryka twierdzi prawdzie, że konferencja londyńska może się zajmować wszystkiemi innemi problemami, za wyjątkiem stabilizacji walut, ale **jest to fałszywy punkt widzenia.** Jak długo bowiem wahadła notowań kursowych dolara, czy też funta szterlinga będą uderzały o siebie, tak długo nie będzie możliwa kalkulacja w międzynarodowych

obrotach towarowych. **Na to, aby mogły istnieć obroty towarowe, w skali międzynarodowej czy też w obrębie poszczególnych państw, muszą być dwie najważniejsze waluty świata, tj. dolar i funt szterling, oczyszczone z wahań kursowych.**

Narazie trwa w Ameryce inflacja. Inflacja ta przybiera takie rozmiary, że przekracza już krąg, zakreślony przez Roosevelta i osiąga formy wręcz wynaturzone. Siła konsumcyjna ludności nie idzie w parze ze wzrostem produkcji, wskutek czego rośnie rozgoryczenie ludności, potęgowane istniejącą lichwą towarową i perspektywą dalszego wzrostu cen towarowych. W chwili gdy piszemy te słowa interwenjuje Ameryka na giełdach zagranicznych w kierunku utrzymania kursu dolara na dotychczasowym poziomie. Nie jest jednakowoż rzeczą pewną, czy te starania Ameryki oparte są o jakiś głębszy program, czy też są one wypływem pewnych posunięć taktycznych. Nie jest bowiem wykluczone, że Roosevelt pragnie w ten sposób powstrzymać szał inflacyjny w Ameryce a następnie po uspokojeniu się gorączki inflacyjnej i opadnięciu fali zwyżek cen towarowych w Ameryce, — akcja Roosevelta w kierunku zniżki kursu dolara będzie nadal kontynuowana. Wydaje się, że Roosevelt pragnie akcję dewaluacji dolara przeprowadzić do końca i wyzyska gruntownie granice otrzymanych pełnomocnictw, upoważniających, jak wiadomo, Roosevelta do zdewaluowania dolara o 50% w stosunku do jego wartości parytetowej. Nie należy zatem, zdaniem naszem, zbytnio entuzjazmować się ostatnią zwyżkową tendencją dolara, albowiem do tej chwili Roosevelt „nie puścił farby“ i nie zdradził swoich istotnych zamiarów w odniesieniu do losów dolara.

Na Ameryce spoczywa w tej chwili cały ciężar odpowiedzialności za losy konferencji londyńskiej związane są w tej chwili ściśle z losami dolara. Jeżeli Roosevelt nie ukończy szybko swego eksperymentu walutowego, wówczas konferencja londyńska może zniecierpliwić się i rozbić. Jeżeli zaś osiągnie się stabilizację walut, wówczas, — konferencja potrwa jeszcze jakiś czas. Odpowiedzialność za dalsze losy konferencji spadnie następnie prawdopodobnie na Niemcy, kraj, który w tej chwili przoduje w świecie w dziedzinie zbrojeń celnych i który przypuszczalnie nie zechce znaleźć się w gronie krajów, dążących do międzynarodowej kooperacji polityczno-gospodarczej.

Sem.

Ubezpieczenia życiowe w dolarach

Podczas dewaluacji złotego, nauczeni przykrem doświadczeniem, staraliśmy się wszyscy zawierać ubezpieczenia w dolarach.

Niektórzy byli nawet tak ostrożni, że zawierali ubezpieczenia **w dolarach złotych**.

Ostatnie załamanie się kursu dolara, odstąpienie Stanów Zjednoczonych od pokrycia w złocie, kwestjonowanie ważności „klauzuli złotej“, nasunęło jednak całyszereg wątpliwości, niejasności, które zupełnie zdezorjentowały publiczność i spowodowały kolosalną niepewność co do wartości wszelkich ubezpieczeń życiowych.

Postaram się w dalszym ciągu wyjaśnić, w jaki sposób można wybrnąć z powyższych kłopotów **i uniezależnić** ubezpieczenia życiowe **od wahań dolara** i od wszelkich kombinacyj standartowych.

Rozróżnić należy dwa wypadki; 1) ubezpieczenie zostało zawarte w dolarach, **bez klauzuli złotej.** W tym wypadku jest następujące wyjście: Wszystkie towarzystwa, przyjmujące ubezpieczenia życiowe, — 60 — 70% płaconych przez ubezpieczonego składek, czyli tzw. premij, przechowują jako tzw. rezerwę premij. Wysokość takiej rezerwy zależy od wysokości kwoty ubezpieczeniowej, od czasu na który ubezpieczenie zawarto i od czasu przez który ubezpieczony odnośne składki wpłacał.

Otóż wszystkie towarzystwa chętnie zamieniają ubezpieczenie w dolarach na dolary złote, o ile ubezpieczony **dopłaci różnicę kursową,** jaka **w chwili dopłaty** istnieje między wartością rezerwy wyżej wspomnianej w dolarach efektywnych a wartością tej rezerwy w dolarach złotych, przyczem dalsze składki opłacane być muszą, wedle wartości dolara w złocie. O ile chodzi o ubezpieczenia, które trwają dopiero dwa lub trzy lata, dopłata do rezerwy premji jest minimalna i dlatego też można każdemu ubezpieczonemu szczerze doradzić, by powyższą waloryzację przeprowadził.

2) O ile chodzi o ubezpieczenia zawarte **w dolarach złotych**, to ze względu na wątpliwości, jakie nasuwają się co do ważności klauzuli złota, uważam za stosowne, aby odnośną klauzulę uzupełnić za pomocą **dodatkowej deklaracji**, której brzmienie byłoby następujące: Ustala się zgodnie, że wszelkie świadczenia obu stron, ustanowione w niniejszej polisie, płatne są według równowartości 1.505/1000 grama czystego złotego za jednego dolara U. S. A. w złocie, lub złotemi monetami tej samej równowartości czystego złota, lub też w banknotach złotowych obiegowych, według równowartości 900|5332 grama czystego złota za jednego złotego, obliczonej na dzień poprzedzający zapłatę, według wartości złota, ogłaszanej w Monitorze Polskim przez Ministra Skarbu, Rozporządzenie z dnia 5 go listopada 1927 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 97. poz. 855.

Deklaracja powyższej treści winna być umieszczona na polisie i podpisana przez towarzystwo.

Naturalnie, że i przy przemianie dolarów zwykłych na dolary złote; omówione w ust. I. niniejszego artykułu, należałoby podobną deklarację na polisie umieścić.

Koszta manipulacji połączonej z przeprowadzeniem powyższej waloryzacji są minimalne i wynosić mogą najwyżej kilkanaście złotych, a wobec zupełnej pewności dla ubezpieczonego, spowodowanej takąż deklaracją, koszta te bezwzględnie się opłacają.

Adwokat Dr. Zygmunt Spingarn.

Projekt jednolitego kodeksu handlowego.

Komisja kodyfikacyjna uchwaliła w pierwszem czytaniu projekt jednolitego dla całego obszaru państwa kodeksu handlowego i przesłała go do zaopinjowania zainteresowanym organizacjom gospodarczym, wyznaczając ze względu na przyspieszony bieg prac krótki termin do dnia 25-go bm. na nadsyłanie uwag.

Projekt kodeksu handlowego podzielony jest na 2 księgi, z których pierwsza traktuje o kupcu, druga o czynnościach handlowych.

Księga pierwsza składa się z 9-ciu rozdziałów, księga druga z 3 rozdziałów.

Kupcem, obowiązanym wpisać się do rejestru handlowego projekt nazywa tego, kto we własnem imieniu prowadzi przedsiębiorstwo zarobkowe w „większym rozmiarze“. Pojęcia prawne przedsiębiorstwa „większego rozmiaru“ ustala kategorja podatku obrotowego. Przedsiębiorstwa handlowe I. i II. kategorji i przedsiębiorstwa przemysłowe od I — V włącznie, są prowadzone „na większy rozmiar“.

Nowością jest przepis, ustalający, że prowadzący gospodarstwo rolne lub leśne przez wpisanie się do rejestru staje się kupcem i podlega przepisom kodeksu handlowego.

Spółki akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i spółdzielnie nie objęte kodeksem ze względu metodologicznych, są zawsze kupcami w rozumieniu kodeksu handlowego.

Przepisy o firmie nie zawierają postanowień, odbiegających od obowiązujących obecnie. Na podkreślenie zasługuje nowy przepis, nakładający na sąd

rejestrowy obowiązek czuwania z urzędu nad należytem przestrzeganiem przepisów o firmie. Rejestr wraz z dokumentami jest dostępny dla wszystkich. Sąd rejestrowy może dokonać wpisu z urzędu, o ile zobowiązana do tego osoba nie dokonała go sama. Nikt nie może się zasłaniać nieznajomością rejestru wobec kupca, ani też kupiec wobec osób trzecich nie może się zasłaniać nieprawdziwością danych, zarejestrowanych. Przy zbyciu przedsiębiorstwa kupieckiego wprowadzono nowy przepis, zobowiązujący sprzedającego pod rygorem kary aresztu i grzywny do oznajmienia nabywcy o wszystkich zobowiązaniach, powstałych przy prowadzeniu przedsiębiorstwa. Księgi handlowe przewiduje nowy kodeks handlowy tylko w zasadzie, ustalając jedynie, że kupiec obowiązany jest prowadzić takie księgi, jakie ze względu na rodzaj i formę przedsięborstwa są konieczne dla ułatwienia stanu majątkowego i interesów handlowych.

Obowiązkowe jest natomiast sporządzanie bilansu i inwentarza.

Projekt nowego kodeksu handlowego przewiduje dwa rodzaje pełnomocników handlowych: prokurentów o pełnomocnictwach nieograniczonych (z wyłączeniem zbywania i obciążania nieruchomości) i pełnomocników, nie będących prokurentami (narówni są traktowani pełnomocnicy podróżujący), których zakres działania jest ograniczony.

Podwyższenie składek do Z. U. P. U.

W Nr. 45 Dziennika Ustaw ogłoszone zostało Rozporządzenie Rady Ministrów, na mocy którego podwyższone zostały składki ubezpieczeniowe pracowników umysłowych na pokrycie świadczeń z powodu braku pracy z dotychczas obowiązujących 2% na 2.8 proc. płacy podstawowej w grupach zarobkowych od A do N włącznie. Rozporządzenie to wprowadzi zarazem nowy podział tej podwyższonej składki między pracodawcę i ubezpieczonego w zależności od wysokości pobieranego wynagrodzenia.

Gdy pracownik otrzymuje wynagrodzenie w granicach ponad zł. 60 do zł. 400 miesięcznie, pracodawca i pracownik płacić będzie tytułem składki po 1,4% proc. płacy podstawowej w odpowiedniej grupie zarobkowej; gdy pracownik otrzymuje wynagrodzenie ponad zł. 400 do zł. 800 miesięcznie — pracodawca płacić będzie 1,2 proc., pracownik zaś 1,6 proc.; przy wynagrodzeniu ponad zł. 800 — na pracodawcę przypadnie 1 proc., na pracownika 1,8 proc.

Za ubezpieczonego w grupie zarobkowej A, nie otrzymującego żadnego wynagrodzenia, lub otrzymującego wynagrodzenie nie wyższe niż zł. 60, albo tylko utrzymanie — składkę ubezpieczeniową w wysokości 2,8 proc. opłacać będzie tylko pracodawca. Wreszcie ubezpieczeni, których wynagrodzenie przekracza zł. 720 opłacać będą tytułem składki niezależnie od przypadającej od nich kwoty 1,6 proc., względnie 1,8 proc., jeszcze 1,68 proc. od pełnej kwoty otrzymywanego wynagrodzenia, podlegającego zaliczeniu do ubezpieczenia, pomniejszonej o zł. 720.

W związku z tem rozporządzeniem Rady Ministrów „Polska Gospodarcza" kreśli następujące uwagi, tłumacząc w nich cel, dla którego zmiany zostały wprowadzone.

Zmiany powyższe pozostają w związku z sytuacją finansową działu ubezpieczenia na wypadek bezrobocia Zakładów Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, utrudnioną ogromnym wzrostem bezrobocia wsród pracowników umysłowych z jednej, oraz wyczerpaniem się rezerw tego działu, zebranych w latach lepszej konjunktury — z drugiej strony. Jak wiadomo, wskutek tej trudnej sytuacji poszczególne zakłady zmuszone były w końcu r. ub. zaprzestać wypłacania zasiłków w ciągu 9 miesięcy, dostosowując okres zasiłkowy do ustawowo przewidzianej normy 6 miesięcy.

Podwyższenie składki do 2,8 proc. umożliwi Ministrowi Opieki Społecznej wykorzystanie jego

uprawnień w kierunku przedłużenia dla pewnych kategoryj ubezpieczonych, obowiązującego obecnie 6-miesięcznego okresu zasiłkowego aż do uprzednio stosowanych 9 miesięcy. W Ministerstwie Opieki Społecznej w sprawie tej są już opracowywane odpowiednie projekty. W ten sposób zwiększony ciężar składki ubezpieczeniowej wyrazi się zarazem w zwiększeniu pomocy dla tych pracowników umysłowych, którzy dotknięci zostają bezrobociem.

Podwyższona składka zastosowana będzie do składek, należnych za miesiące składkowe od czerwca 1933 r. do maja 1935 r. włącznie.

Zaznaczyć należy, że składki emerytalne płacone do Z. U. P. U. oraz podział ich między pracodawcę i pracownika nie uległ zmianie.

Tabela opłat na ubezpieczenie na wypadek braku pracy w Z.U P.U. przedstawia się następująco:

Miesięczna płaca rzeczywista w zł.	Grupa zarobkowa	Płaca podstawowa	Składka — przypada do opłaty na: pracodawcę zł.	gr	pracownika zł.	gr.	Razem
od 0— 60	A	60	1	70	—	—	1.70
od 60— 90	A	60		90		80	1.70
od 90 -120	B	90	1	30	1	30	2.60
od 120 – 150	C	120	1	70	1	70	3.40
od 150—180	D	150	2	10	2	10	4.20
od 180 – 220	E	180	2	50	2	50	5 00
od 220 - 260	F	220	3	10	3	10	6.20
od 260 – 300	G	260	3	70	3	60	7.30
od 300—360	H	300	4	20	4	20	8.40
od 360 - 400	I	360	5	10	5	00	10.10
od 400 – 420	I	360	4	30	5	80	10.10
od 420 – 480	J	420	5	10	6	70	11.80
od 480—560	K	480	5	70	7	70	13.40
od 560 – 640	L	560	6	70	9	00	15.70
od 640 – 720	M	640	7	70	10	20	17.90
od 720 - 800	N	720	8	70	11	50	20.20
powyżej 800	N	720	7	20	13	00	20 20

Opłaty ryczałtowe na Fundusz Pracy

W D. U. R. P. Nr. 46 z dnia 30-go czerwca 1933 r. ogłoszono pod poz. 373 rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 7-go czerwca 1933 r. o opłatach ryczałtowych na Fundusz Pracy.

Podajemy poniżej dosłowny tekst rozporządzenia:

Na podstawie art. 15 ustęp 6 ustawy z dnia 16-go marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 163) zarządzam co następuje:

§ 1. Dla kategorji zarobków, nie przekraczających przeciętnie 150 zł. miesięcznie, z wyjątkami przewidzianemi w § 2, zastępuje się opłaty, przewidziane w ust. 1 i 4 art. 15 powołanej na wstępie ustawy, opłatą ryczałtową według następujących grup:

Grupa	Zarobek miesięczny w złotych — ponad	do	Opłata miesięczna na Fundusz Pracy przypadająca na — pracownika	pracodawcę	Razem
1		25.—	0.15	0.15	0.30
2	25.—	37.50	0.25	0.25	0.50
3	37.50	50.—	0.35	0.35	0.70
4	50.—	62.50	0.45	0.45	0.90
5	62.50	75.—	0.60	0.60	1.20
6	75.—	100.—	0.75	0.75	1.50
7	100.—	125.—	1.00	1 00	2 00
8	125.—	150,—	1.25	1.25	2.50

§ 2. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy Skarbu Państwa, przedsiębiorstw lub Monopoli Państwowych, Związków Komunalnych i tych instytucyj prywatnych, które zgodnie z rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospospolitej z dnia 16-go marca 1928 r. (Dz. U R. P. Nr. 35, poz. 323 i 324) obowiązane są prowadzić wykazy lub księgi płacy.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia t. j. 30-go czerwca 1933 r.

Z plenarnego posiedzenia Izby Przemysłowo-Handlowej

Onegdaj odbyło się plenarne posiedzenie Izby przem.-handl. w Krakowie, dla przedyskutowania i uchwalenia statutu służbowego oraz nowego statutu emerytalnego (pensyjnego) pracowników Izby. Przewodniczył prezes T. Epstein. Starszy referendarz Izby dr. Oberlender, zreferował obydwa wymienione statuty, udzielając wyczerpujących wyjaśnień odnośnie do poszczególnych postanowień statutowych. Zarówno statut służbowy pracowników Izby, jak i nowy statut emerytalny jednomyślnie uchwalono, poczem dokonano wyboru Sądu honorowego. Na przewodniczącego wybrano sen. Rollego, na zastępcę przewodniczącego radcę Anczyca, jako członków Sądu — radców: inż. Adelmana, dyr. Bortnika, inż. Dunajeckiego, dyr. Ehrenpreisa, dra Fussmana, Gottlieba, dr. Macharskiego,

dr. Merza, Nowakowskiego, Rąba, Rittermanna i Schechtera.

Następnie po referacie wiceprez. Izby p. Kwiatkowskiego uchwalono dodatkowy kredyt w wysokości 12.000 zł. z rezerw izbowych, na cele gruntownej rekonstrukcji centralnego ogrzewania gmachu Izby, poczem odczytano wnioski, zgłoszone przez radców: Zapiórkowskiego (o rozszerzenie ustawy o odłużeniu rolników także na drobny handel i rękodzieło), Landaua (w sprawie waloryzacji wierzytelności dolarowych), Pfeffera (o obniżenie wygórowanych opłat sądowych, o zainicjowanie wspólnej konferencji z przedstawicielami władz skarbowych celem wyjaśnienia szeregu rozbieżnie interpretowanych kwestyj w dziedzinie podatku przemysłowego, dochodowego i ksiąg handlowych oraz wniosek w sprawie zryczałtowania podatku przemysłowego), wreszcie Dembitzera (w sprawie wygórowanych opłat telefonicznych i zbyt wysokich czynszów w lokalach handlowych i przemysłowych).

Po udzieleniu wyjaśnień na zgłoszone wnioski p. prezes Epstein zamknął posiedzenie.

Zwolnienia od podatku przemysłowego w Gdyni

W zrozumieniu doniosłych ulg podatkowych dla przedsiębiorstw gdyńskich Min. Skarbu i Min. Przemysłu i Handlu ustaliły następujący tryb zwolnień od podatku przemysłowego przedsiębiorstw, których istnienie służy rozbudowie i rozwojowi gospodarczemu miasta i portu Gdyni. Zwalnia się od podatku conajmniej na 5 lat następujące przedsiębiorstwa: 1) żeglugi morskiej, 2) budowy i naprawy morskich środków komunikacyjnych, 3) przetwarzające, uszlachetniające i eksportujące importowane towary morskie; 4) połowów morskich, 5) przetworów rybnych (wędzarnie, fabryki konserw i mączki rybnej), 6) handel hurtowny dokonywany ze składów położonych na terenie miasta i portu Gdyni, 7) chłodnie, 8) hale aukcyjne, 9) laboratorja towaroznawcze dla wykonywania analiz towarów importowanych i eksportowanych drogą morską.

Zwalnia się od podatku conajmniej na 3 lata następujące przedsiębiorstwa: 1) spedycji portowej, 2) stauerskie i wynajmu robotników portowych, 3) maklerki okrętowej, 4) rybackie spółdzielnie handlowe, 5) banki, 6) domy komisowe i agentury dla handlu zamorskiego oraz 7) przedsiębiorstwa utrzymujące magazyny portowe tranzytowe i wolnoakcyzowe.

Wszystkie rodzaje powyższych przedsiębiorstw będą zwalniane od podatku o ile specjalne okoliczności nie przemawiają przeciwko udzielaniu ulg. Wszelkie inne niewymienione powyżej przedsiębiorstwa mogą również korzystać ze zwolnień od podatku o ile da się stwierdzić, że istnienie i działalność ich przyczynia się do rozwoju i rozbudowy Gdyni, co winno być stwierdzone na podstawie: 1) poprzedniej działalności gospodarczej kwalifikacji kupieckich względnie fachowych właściciela lub kierownika firmy, 3) podstawy finansowej przedsiębiorstwa, 4) wkładów i inwestycyj, poczynionych w Gdyni, oraz 5) czy zasięg przedsiębiorstwa i branża, którą reprezentuje, są w Gdyni gospodarczo uzasadnione i posiadające widoki rozwoju na przyszłość.

Podanie o zwolnienie od podatku wnosi się do Ministerstwa Przemysłu i Handlu przez Izbę Przemysłowo-Handlową w Gdyni. Podania mogą być wnoszone zarówno przez firmy istniejące na terenie Gdyni, jak i przez firmy zamierzające prowadzić swoje zakłady w Gdyni. Izba przeprowadza badania co do okoliczności i wyraża swoją opinję. Izba Przemysłowo-Handlowa prowadzi ewidencję firm zwolnionych od podatku.

Dotychczas korzystało w Gdyni tylko 39 firm ze zwolnień od podatku przemysłowego, na ogólną liczbę 2135 przemysłowych i handlowych przedsiębiorstw.

Kronika.

Obliczanie zaliczek na podatek obrotowy

DLA PRZEDSIĘBIORSTW, PROWADZĄCYCH UPROSZCZONĄ KSIĘGOWOŚĆ.

Przez uprzywilejowanie przedsiębiorstw, prowadzących księgi handlowe dał ustawodawca wyraz chęci rozpowszechniania ksiąg handlowych.

Pod tym kątem widzenia skonstruowany jest nowy system stawek podatkowych i innych ulg, zawartych w ustawie i te zamierzenia również były powodem wydania specjalnego rozporządzenia Ministra Skarbu o uproszczonej księgowości.

Istnieje jednak luka, stanowiąca poważną przeszkodę w popularyzacji ksiąg handlowych. Chodzi mianowicie o przepisy art. 56 ustawy i par. 82 rozporządzenia, według których tylko przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji oraz przemysłowe I—V mogą opłacać zaliczki miesięczne w wysokości podatku, obliczonego na podstawie obrotu, wykazanego prawidłowemi księgami handlowemi. Przy obliczaniu zaliczek kwartalnych dla innych, tj. mniejszych płatników przyjmuje się obrót, ustalony przy wymiarze podatku przemysłowego od obrotu za poprzedni rok podatkowy. Mimo więc, że ci ekonomicznie słabsi płatnicy, korzystając

z wyżej wspomnianego rozporządzenia o uproszczonej księgowości, zaprowadzili w przedsiębiorstwach swoich księgowość, **władze skarbowe żądają od nich zaliczek kwartalnych,** obliczonych na podstawie obrotu roku ubiegłego i nie pozwalają na uiszczenie zaliczek miesięcznych, obliczanych na podstawie rzeczywistego obrotu, wykazanego prowadzonemi księgami.

Z uwagi na to, że zaliczki, obliczone na podstawie obrotu z ubiegłego roku, są obecnie z reguły wyższe od podatku, obliczonego na podstawie rzeczywiście osiągniętego obrotu, postępowanie władz krzywdzi płatników i utrudnia pożądane rozpowszechnianie się księgowości. Konieczne więc jest, by przepisy rozporządzenia zostały odpowiednio uzupełnione w tym kierunku, **by płatnicy, prowadzący prawidłowe, względnie uproszczone księgi handlowe, mogli niezależnie od kategorji posiadanego świadectwa, obliczać i opłacać zaliczki według rzeczywiście osiągniętego obrotu.**

O ulgowe świadectwa przemysłowe

Izba Przemysłowo-Handlowa w Łodzi podjęła kroki w sprawie przedłużenia do końca r. b. ważności okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 22 go grudnia ub. r. przewidującego ułatwienia w cenie świadectw przemysłowych w związku z akcją zwalczania bezrobocia. Uwzględnienie tego postulatu pozwoliłoby — zdaniem Izby Łódzkiej — szeregowi przedsiębiorstw przemysłowych na podjęcie prób w kierunku zwiększenia swego stanu zatrudnienia, bez równoczesnego narażenia się na trudny do kalkulowania wydatek z tytułu dopłaty do wyższej kategorji świadectw przemysłowych.

Aktualność powyższego postulatu Izba Łódzka uzasadniła również okolicznością, iż akcja złagodzenia bezrobocia na zasadzie świadczeń «Funduszu Pracy«, okazała się, o ile idzie o rok bieżący, częściowo spóźniona, wobec czego tem większej wagi nabiera sprawa wykorzystania dodatkowej możliwości zatrudnienia bezrobotnych przez przyjmowanie ich do warsztatów pracy przemysłowej.

PRZEKAZYWANIE PIENIĘDZY DO CZECHOSŁOWACJI.

Państwowy Instytut Eksportowy zwraca uwagę, że niejednokrotnie zdarzają się wypadki przesyłania przez firmy polskie, względnie banki polskie na zlecenie swych klientów do Czechosłowacji banknotów czechosłowackich, jako zapłaty za importowane z Czechosłowacji towary. Banknoty te, jako pochodzące z przemysłu i sprzedawane w Polsce z disagiem 10 do 14 procent, zostają w Czechosłowacji aresztowane i wpisywane na „konta zamknięte“, z których mogą być w myśl obowiązujących przepisów zwolnione jedynie na cele inwestycyjne.

Dla uniknięcia więc takiego postępowania i strat winni importerzy polscy wysyłać należność za towary czekiem, a nie banknotami.

PRZYWÓZ TOWARÓW REGLEMENTOWANYCH Z CZECHOSŁOWACJI.

Izba przemysłowo-handlowa w Krakowie (Długa 1) zawiadamia firmy interesowane, że rozdział czechosłowackich kontyngentów towarów reglementowanych w przywozie od marca 1933 r. przeprowadza obecnie Centralna Komisja Przywozowa w Warszawie, wobec czego odnośne podania wnosić należy przez Izbę, a nie wprost do Ministerstwa przemysłu i handlu.

KAKAO TANIEJE.

Przyczyną wysokich cen kakao w Polsce były dotychczas duże opłaty pobierane przez centralę importową. W ostatnich czasach importerzy podjęli akcję o obniżenie tych opłat i uzyskali zniżkę opłat na rzecz funduszu eksportowego z 10 do 2 groszy od kilgrama, a na rzecz centrali z 4 na 2 gr. W związku z tem kakao w sprzedaży potanieje.

FRANCUSKIE KONTYNGENTY PRZYWOZOWE NA DRZEWO.

We francuskim dzienniku urzędowym z 15-go ub. m. ukazało się rozporządzenie, ustalające wysokość kontyngentów przywozowych na drzewo i wyroby drzewne, Polska uzyskała, podobnie jak na pierwsze dwa kwartały br. kontyngent w wysokości 39.992 ton na drugie półrocze br., czyli 19.966 ton na kwartał trzeci i tyleż na kwartał czwarty, na drzewo surowe i pólobrobione, natomiast na wyroby drzewne 14 q. na każdy z wymienionych wyżej okresów kwartalnych.

Towarzystwo Właścicieli realności Wielkiego Krakowa ul. Sienna 2 komunikuje nam:

Wobec dewaluacji dolara, Komunalna Kasa Oszczędności domagała się i domaga się od właścicieli realności jako swych dłużników przeliczenia długów dolarowych po kursie 8.90 za jeden dolar i od tego przeliczenia uzależnia prolongatę kredytu. Ze względu na to powyższe żądanie Dyrekcji Kasy. Prezydjum Towarzystwa w drodze pertraktacji z Dyrekcją Kasy uzyskało daleko idące ulgi dla właścicieli realności Bliższe informacje otrzymują właściciele realności w Biurze Towarzystwa w godzinach popołudniowych.

nie opłacającej w Polsce podatku przemysłowego, nie wyklucza znamion komisowe sprzedaży w rozumieniu postanowień art. 5 p. 5 ustawy o podatku przemysłowym i nie powoduje obowiązku wykupna osobnego świadecwa przemysłowego od sprzedaży towarów powyższej kategorji.

Wyrok Izby II. (s. 3) S. N. z 19 grudnia 1932 II. 3 K. 1012/32.

Samoistne przedsiębiorstwo wykonywania dostaw.

Dostawy, wykonywane na zasadzie właściwego świadectwa przemysłowego (rozdz. V części II lit. A taryfy), nie tracą charakteru samoistnego przedsiębiorstwa wykonywania dostaw, przez to, iż wykonywanie tychże, dostaw odbywa się obok handlu towarowego temi samemi przedmiotami, na który wykupiono również świadectwo przemysłowe.

Wyrok N. T. A. z 27 lutego 1933 l. rej. 759/31 w sprawie Lewiego Kopera w Grójcu przeciw Komisji Odwoławczej przy Izbie Skarbowej Okręgowej w Warszawie w przedmiocie wymiaru podatku przemysłowego za rok 1928.

*

Świadectwa przemysłowe: Zmiana co do osoby przedsiębiorcy — jednego z dwóch spólników spółki firmowej.

W razie wystąpienia spólnika należy przedstawić świadectwo przemysłowe władzy skarbowej, celem adnotacij zmiany przedsiębiorcy.

Wyrok Izby II. (s. 4) S. N. z 13 września 1932 II. 4 K. 638/32.

*

Wymiar dodatkowy: Niewykorzystanie przez władzę danych, zawartych w protokóle rewizji ksiąg.

Dane, ujawnione w protokóle rewizji ksiąg handlowych płatnika, odbytej przed dokonaniem wymiaru, nie stanowią później ujawnionych konkretnych okoliczności w rozumieniu art. 84 ustawy o podatku przemysłowym poz. 550/25 Dz. Ust., mogących uzasadnić dodatkowy wymiar, jeśli władza z przyczyn, które zaszły po jej stronie, nie skorzystała z tych danych przy wymiarze.

Wyrok N. T. A. z 31 maja 1933 l. rej. 2877 31 w sprawie Abrama Ginsburga w Łodzi przeciw Komisji Odwoławczej w Łodzi w przedmiocie wymiaru podatku przemysłowego za rok 1928.

*

Odpowiedzialność za czasowe prowadzenie przedsiębiorstwa bez świadectwa przemysłowego.

1. Czasowe prowadzenie przedsiębiorstwa bez świadectwa przemysłowego, stanowi przestępstwo z art. 98 ustawy o podatku przemysłowym, a późniejsze nabycie właściwego świadectwa nie uchyla karalności czynu.

2. Prowadzenie przedsiębiorstwa nie est równoznaczne z dokonywaniem transakcji.

Wyrok Izby Karnej (s. 1) S. N. z 13 marca 1933 1 K. 86/33.

*

Dolna granica grzywny.

Sąd może wymierzyć oskarżonemu grzywnę poniżej jednokrotnej różnicy pomiędzy ceną świadectwa wykupionego a ceną świadectwa właściwego.

Wyrok Izby II. (s. 4) S. N. z 21 października 1932 II. 4 K. 743/32.

*

Wezwanie płatnika do nabycia właściwego świadectwa przemysłowego.

Wezwanie płatnika przez Urząd Skarbowy do nabycia właściwego świadectwa przemysłowego z zagrożeniem wdrożeniem postępowania karnego z art. 98 ustawy o podatku przemysłowym poz. 550/25 Dz. Ust. nie jest orzeczeniem ani zarządzeniem, podlegającem kwestjonowaniu w administracyjnym toku instancji.

Wyrok N. T. A. z 10 maja 1933 l. rej. 919/32 w sprawie firmy „Sp. Akc. Przemysłu Korkowego Wicander i Sp." w Warszawie przeciw Izbie Skarbowej Grodzkiej w Warszawie w przedmiocie dopłaty do świadectwa przemysłowego II kategorji handlowej za rok 1930.

*

Nieudzielenie wyjaśnień co do obrotu.

Karze z art. 104 ustawy o podatku przemysłowym nie ulega nieudzielenie wyjaśnień co do „obrotu" w znaczeniu art. 5 ustawy, nie zaś wyjaśnień, dotyczących szczegółów prowadzenia przedsiębiorstwa.

Wyrok Izby Karnej (s. 2) S. N. z 24 lutego 1933 2 K. 39/33.

*

Połączenie sklepu kolonjalnego i zakładu restauracyjnego — świadectwo przemysłowe.

Sklep kolonjalny i zakład restauracyjny w żadnym wypadku nie mogą stanowić jednego przedsiębiorstwa.

Wyrok Izby Karnej (s. 1) S. N. z 16 lutego 1933 1 K. 37/33.

*

Sprzedaż szewcom skóry — kategorja świadectwa przemysłowego.

Szewc jest rzemieślnikiem, lecz jednocześnie może być kupcem w rozumieniu ustawy o podatku przemysłowym, jeżeli obok wyrobu z nabytych skór trudni się sprzedażą tegoż obuwia.

Wyrok Izby Karnej (s. 2) S. N. z 24 lutego 1933 2 K. 38/33.

*

Sprzedaż mebli politurowych — kategorja świadectwa przemysłowego.

Wykonanie mebli sposobem politurowania nadaje im cechę produkcji wytworniejszej.

Wyrok Izby Karnej (s. 2) S. N. z 28 marca 1933 2 K. 119/33.

*

Różnica między pojęciami pokoju i lokalu.

Pojęcia pokoju, o którym mowa w przepisach części II A. rozdz. I kategorja trzecia p. 1 taryfy, nie można utożsamiać z pojęciem lokalu z art. 11 ustawy o podatku przemysłowym; pokój w przeciwieństwie do lokalu, którego istotną cechą jest zwarta całość bez względu na ilość ubikacyj, składa się wyłącznie z jednej ubikacji.

Wyrok Izby Karnej (s. 4) S. N. z 17 marca 1933 4 K. 57/33.

*

Sposób ustalania ilości robotników dla oznaczenia kategorji świadectwa przemysłowego.

O ilości robotników rozstrzyga ich liczba, dziennie zajęta w przedsiębiorstwie przemysłowym, a nie przeciętna liczba ich w roku.

Wyrok Izby Karnej (s. 4) S. N. z 10 stycznia 1933 II. 4 K. 1028/32.

OPŁATY STEMPLOWE

Podwyżka stemplowa.

Podwyżka stemplowa nie jest karą; ma być wymierzona w razie nieuiszczenia opłaty stemplowej w terminie, przewidziany w art. 20 u. o. s., chociaż podatnik nie miał zamiaru uchylenia się od uiszczenia opłaty.

Wyrok N. T. A. z 27 stycznia 1933 l. rej 11115/31 w sprawie Jana Urbana w Bojanach przeciw Izbie Skarbowej w Białymstoku w przedmiocie opłaty stemplowej.

*

Termin do wniesienia odwołania.

Instancja odwoławcza jest uprawniona nie rozpoznawać odwołania, jeżeli zostało wniesione po upływie terminu, przewidzianego w art. 46 u. o. s., nawet wtedy, gdy odwołujący się przed upływem owego terminu, nie mógł posiąść środka odwodowego, uzasadniającego żądanie odwołania.

Wyrok N. T. A. z 6 marca 1933 l. rej. 3366/30 w sprawie Jana Paśniewskiego w Wilczu przeciw Izbie Skarbowej w Poznaniu w przedmiocie opłaty stemplowej.

*

Rozpoznanie spóźnionego odwołania. Wniosek o zwrot opłaty.

1. Decyzja o udzielenie zezwolenia na rozpoznanie odwołania, wniesionego po upływie przepisowego terminu, jest pozostawiona całkowitej swobodnej ocenie władzy.

2. Termin 5-letni, przewidzian yw art. 49 u. o. s., nie ma zastosowania, jeśli uiszczenie opłaty stemplowej lub jej wymiar urzędowy nie miały prawnego uzasadnienia.

Wyrok N. T. A. z 8 lutego 1933 l. rej. 5037 31 w sprawie firmy Danziger Holz — Kontor A. G. Gdańsku przeciw Ministerstwu Skarbu w przedmocie opłaty stemplowej.

DORĘCZENIE WEKSLI A UMORZENIE DŁUGU.

Sąd Najwyższy w wyroku Nr. I. C. 1561/32 wyjaśnia, że doręczenie przez dłużnika wierzycielowi weksłu na pokrycie długu o tyle tylko może stanowić umorzenie tego długu i zlikwidowanie stosunku prawnego, istniejącego poprzednio między stronami, o ile będzie stwierdzony zamiar stron dokonania odnowienia, to jest zaciągnięcia przez dłużnika nowego zobowiązania zamiast poprzedniego, czyli wówczas, gdy nastąpiła zmiana w którymkolwiek ze składowych czynników pierwotnego zobowiązania; w innych przypadkach doręczenie wekslu na pokrycie długu nie umarza tego długu, lecz tylk jest zastosowaniem specjalnego sposobu wykonania zobowiązania, dawny zaś dług nie przestaje istnieć i wygasa dopiero przez zapłatę wekslu.

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter.

Redaktor odpow. Samuel Kurzman.

Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12